visitor (who soon leaves): आगतान् । तत्रैवागत्य स्थितान् । अभ्यागतान् आगतागतानपि गमिष्यतः; for a similar distinction is made between अतिथि and अभ्यागत e. g. in this verse of the *Bhág.-Pur.*: यस्त्विह वा अतिथीनभ्यागतान्वा गृहपतिरसकृदुपगतमन्युर्दिधक्षुरिव पापेन चक्षुषा निरीक्षते तस्य &c.; *Hemach.*, however, treats अतिथि and अभ्यागत as convertible terms, the distinction being probably dropped in common language. [2] (In *Law.*) Come down by inheritance (as property); e. g. *Yájnav.*: क्रमादभ्यागतं द्रव्यं हृतमभ्युद्धरेत्तु यः । दायादेभ्यो न तद्दद्याद्विद्यया लब्धमेव च; or *Nárada*: क्रमादभ्यागतं प्राप्तं पुत्रैर्यन्नर्णमुद्धृतम् । दद्युः पैतामहं पौत्रास्तच्चतुर्थान्निवर्तते. E. गम् with आ and अभि, kŕit aff. क्त.

अभ्यागम Tatpur. m. (-मः) [1] Arrival (with friendly intent), visit (*Hemach.*, *Viśwapr.*, *Bhúripr.*, *Med.*, *Śabdar.*: = अभ्युद्गम). [2] Neighbourhood (*Hem.* &c.: = अन्तिक; or निकट). [3] Hostile encounter, war, battle (*Amarak.*, *Hem.*, *Bhúripr.*, *Śabdar.*, *Viśwapr.*: = युद्ध, समर, आजि &c.). [4] Enmity, hostility (*Hem.*: = रोध; *Med.*, *Viśwapr.*, *Bhúripr.*, *Trik.*: = विरोध; *Śabdar.*: = वैर). [5] Striking, hurting (*Med.*: = अभिघात; *Hem.*, *Viśwapr.*, *Śabdar.*: = घात). [6] Result, fruition, enjoyment; e. g. *Nyáya Sútra*: यथोक्तहेतुत्वात्पारतन्त्र्यात्स्वकृताभ्यागमाच्च न मनसः '(desire &c.) are not qualities of *Manas*, because they are caused by what has been explained before, because they depend on other (existences), and because enjoyment arises only from one's own doings' (*Viśwan.*: अभ्यागमो भोगः । स मनसो यत्नादिसत्त्वे न स्यात् &c.). [*Rádhák.* quotes s. v. a meaning अभ्युत्थान 'rising from a seat at the arrival of a guest' as founded on the *Viśwapr.*, but none of the *Mss.* of this Kosha at my disposal give this explanation; they read: अभ्यागमो ऽन्तिके घाते विरोधाभ्युद्गमाजिषु.] E. गम् with आ and अभि, kŕit aff. अप्.

अभ्यागमन Tatpur. n. (-नम्) Arrival, visit; e. g. *Rámáy.*: भविष्यति ततो वृष्टिस्तस्य राष्ट्रे महीपतेः । तस्याभ्यागमनादेव मुनिपुत्रस्य धीमतः; or *Kirátárj.*: हेतुं तदभ्यागमने परीप्सुः सुखोपविष्टं मुनिमाबभाषे; comp. also अभिष्टि I. 1. 2. E. गम् with आ and अभि, kŕit aff. ल्युट्.

अभ्यागारिक m. (-कः) One who takes care of his family, a householder, a pater-familias (*Amarak.*, *Hemach.*: = कुटुम्बव्यापृत; *Ráyam.*, *Padárthak.*: = कुटुम्बः पुत्रदारादिः । तेषां पोषणे संसक्तः; similarly, *Bharatam.*, *Nílak* &c.; *Ramán.* = कुटुम्बिन्). E. अभि-आगार (*Avyayíbh.* 'concerning the house'), taddh. aff. ठन्. Another etym. proposed by *Ráyam.* and optionally by *Bhánud.* अभि (= अधिक) and आगारिक is less plausible. A various reading आध्यागारिक is objectionable; comp. *Pán.* IV. 4. 70. —

अभ्याघात Tatpur. m. (-तः) Assault, inroad; e. g. *Manu*: अभ्याघातेषु (scil. चौराणां) मध्यस्थाञ्छिष्याच्चौरानिव द्रुतम्. E. हन् with आ and अभि, kŕit aff. घञ्.

अभ्याघातिन् Tatpur. m. f. n. (-ती-तिनी-ति) In the habit of assaulting, quarrelsome, pugnacious; e. g. *Bhattik.*: कुर्वन्ति परिसारिण्यो विद्युतः परिदेविनम् (scil. माम्) । अभ्याघातिभिरामिश्राश्चातकैः परिराटिभिः (*Jayam. Bhar.*: अभ्या° = अभिहननशीलैः); *Hem. Dhátup.* s. v. हन् = अभ्याहननशील. E. हन् with आ and अभि, kŕit. aff. घिनुण्.

अभ्याचार Tatpur. m. (-रः) Hostile approach, assault (ved.); e. g. *Atharv.*: अवारयन्त वरुणेन देवा अभ्याचारमसुराणां श्वःश्वः (comp. अन्वचार). E. चर् with आ and अभि, kŕit aff. घञ्.

अभ्याज्ञाय Tatpur. m. (-यः) (ved.) Order, injunction; *Śatapath.*: तस्मिन्दक्षिणां ददाति तूपरौ मिथुनौ दद्यादित्यभ्याज्ञायेनैव मन्य इति ह स्माह माहित्थिः. (The comm. on this passage IX. 5. 1. 57. is skipped in the E. I. H. Mss.) E. ज्ञा with आ and अभि, kŕit aff. ण (cf. *Pán.* III. 1. 141.).

अभ्यातान Tatpur. m. (-नः) The name of several *Darvihomas* performed under the recital of the mantras, *Taittir. Sanh.* III. 4. 5. &c.; e. g. *Mádh. Jaiminiyany.*: अनारभ्य श्रूयते । येन कर्मणेत्तैत्तच जयाञ्जुह्वयाद्राष्ट्रभृतो जुहोत्यभ्यातानाञ्जुहोतीति । ईत्तैर्दृङ्मिच्छेत् । चित्तं च स्वाहेत्यादयो जयाः । ऋतषाडित्यादयो राष्ट्रभृतः । अग्निर्भूतानामित्यादयो ऽभ्यातानाः; or जयाभ्याताननारिष्टादिषु दर्विहोमेषूत्पत्तिवाक्ये देवताया अश्रवणाद्व्यक्तलिङ्गेन सोमधर्माः कर्तव्या इति चेत् &c. E. तन् with आ and अभि, kŕit aff. घञ् (lit. 'expansion'; metaph. applied to the series of sacrificial acts which constitute a sacrifice; see आतान).

अभ्यात्त Tatpur. m. f. n. (-त्तः-त्ता-त्तम्) Obtained, acquired; *Chhánd. Up.* (in an active sense): सर्वमिदमभ्यात्तो ऽवाक्यनादरः (*Śank.*: सर्वमिदं जगदभ्यात्तो ऽभिव्याप्तः). E. दा with आ and अभि, kŕit aff. क्त; acc. to *Śankara*: अत् with आ and अभि, kŕit aff. क्त (अततेर्व्याप्त्यर्थस्य कर्तरि निष्ठा), but this E. is objectionable.

अभ्यात्मतरम् ind. (ved.) Nearer towards one's self (see the following); e. g. *Áśwal. Śr. S.*: (.....दक्षिणेनेन्द्रवायवं हृत्वाभ्यात्मं सादनं.....) .....एवमेव हृत्वोत्तरेण शिरः परिहृत्याभ्यात्मतरं सादनम्. E. अभ्यात्म(म्), taddh. aff. तरप्.

अभ्यात्मम् Avyayíbh. (ved.) Towards one's self, before one's self; e. g.: तथो हास्यैषो ऽभ्यात्ममेवाग्निश्चितो भवति (*Sáy.*: अभ्यात्ममात्माभिमुखमेव); or *Káty. Śr. S.*: अभ्यात्मं चयनमुपविश्य (*Yájnik.*: आत्मानमाभिमुख्येन चयनं कर्तव्यं न परागिति); or *Áśwal. Gŕ. S.*: त्रीणि त्रीणि कुशपिञ्जूलान्यभ्यात्माग्राणि निदधाति (where अभ्यात्म has lost the final म् acc. to the general rule of compounds); or *Śatap.*: अभ्यात्मं पक्षपुच्छानि विकर्षति (*Sáy.* — Ms. E. I. H. —: पक्षादीनां विकर्षणमात्मभागमभिलक्ष्य कुर्यादित्याह । अभ्यात्मामिति । अग्र्यात्मानमभि अभ्यात्मम् (&c., *Pán.* II. 1. 14.). Comp. the preceding. E. अभि and आत्मन्, samás. aff. टच्.

अभ्यादान Tatpur. n. (-नम्) Beginning, commencement (*Amarak.*, *Hemach.*, *Káśiká*: = आरम्भ; *Jatádh.*: = उद्घात); e. g. *Pán.*: ओमभ्यादाने. E. दा with आ and अभि, kŕit aff. ल्युट्.

अभ्याधान Tatpur. n. (-नम्) Placing upon or towards, adding; e. g. *Śatapathabr.*: अभ्याधानाय ह्येवेध्मः क्रियते. E. धा with आ and अभि, kŕit aff. ल्युट्.

अभ्यान्त Tatpur. m. f. n. (-न्तः-न्ता-न्तम्) Diseased, ill (*Amarak.*, *Hemach.*: = आतुर; *Rájam.*: = रोगिन्); see the remark s. v. अभ्यमित. E. अम् with अभि, kŕit aff. क्त.

अभ्यामर्द Tatpur. m. (-र्दः) War, battle (*Amar.*, *Hem.*, *Śabdar.*: = युद्ध). Comp. अभिमर्द. E. मृद् with आ and अभि, kŕit aff. अच् (*Ráyam.*: पचाद्यच्) or (the same and *Bhánud.*) घञ्.

अभ्यामर्दन Tatpur. n. (-नम्) Fighting, battling (*Bhánud.* on the preceding). E. मृद् with आ and अभि, kŕit aff. ल्युट्.